

VERENIGING

BESTUUR

De totstandkoming van een persbericht: een reconstructie

Yvette Assen

Lid bestuur NVDV

*Correspondentieadres
y.assen@franciscus.nl*

Het goed uitdragen van de kwaliteiten van de dermatologen is soms een delicaat spel. Hoe laat je zien dat de dermatoloog dé expert is op een bepaald gebied zonder in een negatieve strijd met andere belanghebbenden te komen? Bijvoorbeeld de plastisch chirurgen met betrekking tot cosmetiek, de huidtherapeuten inzake verschuiving van zorg en in navolgend voorbeeld de huisartsen rond huidkankerzorg. Als bestuurslid sta ik natuurlijk deels aan de zijlijn, maar hoe een PR-actie zich ontvouwt binnen de NVDV is zeker de moeite waard om te volgen, ook voor onze leden. In deze column neem ik u mee naar de totstandkoming van de meest recente PR-actie van onze vereniging.

VOORSPEL

Onlangs kregen wij op het bureau het bericht dat er een interessant proefschrift zou verschijnen, over de stand van zaken in huidkankerzorg in de eerste en tweede lijn. De promovenda heet Margit van Rijsingen, arts-onderzoeker aan het Raboud UMC. Diverse mensen wreven zich meteen in de handen: de positie van de dermatoloog als dé orgaanspecialist voor huidkanker, konden we nu stevig wetenschappelijk onderbouwen. Alle tips gingen door naar onze Commissie PR en Media. De voorzitter van deze commissie (Jorrit Terra) en Frans Meulenberg (directeur van de NVDV) gingen, zoals zo vaak, samen aan de slag, waarbij de leden van de Commissie PR en Media hun klankbord vormden. Er werd een stappenplan gemaakt waarbij zij allereerst contact zochten met de promovenda met drie vragen: i) wilde zij meewerken aan een PR-actie ('graag', antwoordde ze), ii) kon ze alle leden van de Domeingroep Oncologie een exemplaar van het proefschrift bezorgen ('doe ik') en iii) hoe luidden volgens haarzelf de belangrijkste bevindingen van

het onderzoek (stuurde ze door). Na overleg met de leden van de Domeingroep Oncologie maakten Jorrit en Frans een document dat bestond uit de volgende punten: I) de belangrijkste cijfers uit de dissertatie, II) de hoofdboodschappen volgens de promovenda, III) de kernboodschappen volgens de Domeingroep Oncologie, iv) de kanttekeningen van een hoofddocent van de afdeling Huisartsgeneeskunde van het UMCG. Vervolgens stelden zij een 'pool' samen van ervaren en deskundige dermatologen die – zo mogelijk – de pers te woord zouden staan. In totaal vonden ze negen dermatologen bereid dit te doen. Dit enthousiasme om voor onze vereniging klaar te staan, is voor mij een teken van de grote betrokkenheid. Dit alles werd besproken met PR-bureau BIJL PR, dat sinds kort de NVDV ondersteunt. Een korte introductie: sinds kort werken wij samen met dit PR-bureau nadat Jorrit na een zoektocht naar PR-bureaus positieve recensies van het KWF ontving over dit bureau. BIJL PR maakte op basis van het bestaande document een 'gewaagd' conceptpersbericht, behoorlijk scherp opgesteld. Het bestuur kreeg die versie te zien en reageerde welwillend maar ook met enige aarzeling. De profilering van de dermatoloog was overduidelijk, maar ging de stellingname wel of niet ten koste van de huisarts? Wilden we de nadruk zo zwaar leggen op al hetgeen de huisarts niet weet, niet kan en/of niet doet? Ging de titel ('Huidkankerzorg ondermaats') niet te ver? Het bestuur besloot het proces verder te volgen. Noem het *watchful waiting*, niet toevallig het adagium van huisartsgeneeskunde.

OVERLEG

Dat was het moment voor de volgende stap: het opstellen van een lijst met namen en organisaties met wie we het persbericht idealiter gingen afstemmen:

- de promovenda;
- de promotores en co-promotor;
- het NHG;
- de Federatie Medisch Specialisten (FMS);
- de afdeling voorlichting van de UMC's;
- het Bestuur van de NVDV;
- de Commissie PR en Media van de NVDV;

- de Domeingroep Oncologie van de NVDV
 - de hoofddocent van de afdeling Huisartsgeneeskunde van het UMCG (eerder geraadpleegd).

Het conceptpersbericht ging via de mail rond. De reacties lieten niet lang op zich wachten. De promovenda en de promotores hadden in eerste instantie geen bezwaar. Terughoudend, zo niet kritisch, reageerde de FMS die in haar beleid altijd gericht is op samenwerken. De afdeling voorlichting van de UMC's reageerden verdeeld. De zegsman van het NHG – de belangrijkste groep – begon de repliek netjes: “Allereerst stel ik het op prijs dat we de gelegenheid krijgen om commentaar te geven. Hierdoor kunnen we ons tevens voorbereiden op eventuele reacties. Welnu, de huisarts krijgt er behoorlijk van langs.” Die passage ging over in een constructieve opmerking: “Juist omdat de huisartsen dit zelf ook als knelpunt ervaren, is gestart met de ontwikkeling van de NHG-Standaard Verdachte huidafwijkingen.” Waarna de commentaargever soepel de bocht nam naar kritiek: “Dit is ook de boodschap in het persbericht, maar deze komt in mijn ogen nog niet helemaal uit de verf. Bijgaand tref je een aantal aanpassingen en suggesties in de tekst waarvan ik hoop dat je deze kunt meenemen.” Ongewild stuurde de commentaargever ook de zinnen mee, geschreven door een andere NHG-medewerker: “Ik word hier niet blij van.” De hoofddocent van het UMCG was de beroemde druppel die de emmer deed overlopen: “Ik wil constructief te werk gaan, en helaas is dit persbericht te hard. Ik doe hier niet aan mee als eventuele woordvoerder”. De haarscheurtjes in het persbericht verbreedden zich tot heuse scheuren, want ook binnen de kring van promotores ontstond verzet. Zelfs één van onze eigen woordvoerders trok haar steun in. Hoe verder?

Er volgde uitvoerig telefonisch overleg met medewerkers van het NHG, domeingroep Oncologie en uiteraard de Commissie PR en Media, waarna Jorrit en Frans ‘in retraite gingen’. De commentatoren lazen de tekst negatiever en agressiever dan wij als NVDV dachten. Wat moest er veranderen? Hun conclusie: de toon, de strekking én de boodschap.

HERZIENE VERSIE

De toon wijzigde van beschuldigend naar een handreiking: de Commissie PR en Media en de Domeingroep Oncologie wilden absoluut voorkomen dat er onbedoelde polarisatie zou ontstaan. De boodschap verlegden ze naar het werkelijke probleem: de geringe aandacht voor dermatologie in de basisopleiding tot arts, en in de huisartsopleiding. Maar tevens dat de huisartsen juist de goedaardige afwijkingen beter gaan herkennen, en bij twijfel doorverwijzen naar de dermatoloog. Ook de titel onderging een cosmetische ingreep: niet langer ‘Huidkankerzorg ondermaats’ maar nu ‘Huidkankerzorg kan beter’. Opnieuw ging het aangepaste conceptpersbericht op tournee langs alle samenwerkingspartners. Plotseling viel alles op zijn plek: de reacties van de diverse partijen kwamen heel snel, en waren zonder

uitzondering positief. Ook onze woordvoerder die zich eerst terugtrok, zegde opnieuw haar medewerking toe. Het kostte wel nog veel mails en telefoontjes vooraleer het persbericht de bestandsnaam ‘definitief’ kreeg, maar uiteindelijk kwam er groen licht van alle partijen. Alleen het PR-bureau plaatste nog een kanttekening: “Het persbericht is zo wel een stuk genuanceerder geworden. Dat verkleint naar ik verwacht wel de kansen, zeker bij tv/actualiteiten. Maar we gaan ons best doen!”

Samenvatting van het persbericht

HUISARTSEN EN DERMATOLOGEN SLAAN HANDEN INEEN

HUIDKANKERZORG NEDERLAND KAN BETER

Utrecht, 29 april 2016 – De kwaliteit van de huidkankerzorg in Nederland moet beter. De eerste beoordeling van huidklachten vindt plaats bij de huisarts, maar de herkenning van huidkanker blijkt lastig. Dit schrijft Margit van Rijsingen in een proefschrift waarop zij vandaag promoveert aan het Radboudumc in Nijmegen. Huidkanker is de meest voorkomende vorm van kanker en het aantal patiënten neemt nog steeds toe. De Nederlandse Vereniging van Dermatologie en Venereologie (NVDV) deelt die zorgen over de kwaliteit van huidkankerzorg, zeker nu deze uit kostenoverwegingen deels verschuift naar de huisartsenpraktijk. De NVDV steunt het initiatief van het Nederlands Huisartsen Genootschap (NHG) voor de ontwikkeling van een richtlijn over verdachte huidafwijkingen om de kwaliteit te verbeteren. Beide organisaties pleiten ook voor meer scholing op het gebied van huidkanker.

Op het moment dat ik dit schrijf, kijk ik naar het *RTL Nieuws* van 30 april om 19.30 uur en zie ik Ellen de Haas, voorzitter Domeingroep Oncologie NVDV het nieuws openen, samen met bestuursvoorzitter Rob Dijkstra namens het NHG. Eendrachtig, eensluidend, met een heldere en belangrijke boodschap: de dermatologen en de huisartsen slaan de handen ineen om dit bestaande probleem op te lossen. Ik zat, als bestuurslid, tevreden op de bank te kijken. Jazeker, de huisarts kreeg kritische vragen, en de dermatoloog werd meermaals als expert van huidkanker benoemd. Maar van polarisatie was geen sprake.

Wat leerde deze casus ons? In ieder geval dat samenwerking met onze belangrijkste partner, de huisarts, belangrijker is dan het scherp neerzetten van het profiel van een dermatoloog. Dit persbericht heeft de dermatoloog desondanks neergezet als ‘de behandelaar van huidkanker’. Daarnaast leverden de vele discussies dieper inzicht in elkaars handelen, en verrijkte het onze kennis. Ook zijn we vooral blij dat het wordingsproces zo zorgvuldig is gegaan. Dat was ook één van de commentaren: wie zo zorgvuldig te werk gaat, doet goede zaken, ook voor de eigen achterban. Maar bovenal, we moeten ons realiseren dat PR een extra domein is in ons vak, dat niet iedereen beheerst, maar wel iedereen kan leren. Goede ‘samenwerk’-PR is de beste PR!